

Sjæl og Legeme til Jylland, hvor hans og Ingers Forlovelse nu blev højtidelig kundgjort. Hofjægermesteren var i Mellemtiden død; men dette havde snarere fremmet end hæmmet Forhandlingerne om Strømreguleringen, og Forberedelserne var da ogsaa nu naaet saa vidt, at Per til sin store Glæde straks kunde begynde paa Arbejdet.

Allerførst tog han dog fat paa at indrette sig en Bolig i den lille Villa i Udkanten af Stationsbyen, som Hofjægermesterinden allerede i Julen havde udset til ham. Der var fem smaa Værelser foruden Køkkenlejlighed og et Par Loftskamre. Foreløbig anskaffede han kun Møbler til de to af Værelserne og indrettede sig endda ganske tarveligt. Den Mangel paa Evne til at skabe Hygge om sig, der var ham egen, og som havde sat sit Præg paa alle hans Boliger baade herhjemme og i Udlandet, mærkedes ogsaa her. Paa en Avktion efter en Landsbykøbmand købte han et Par malede Borde, en Voksdugssofa, nogle Træstole og lignende Ting; og naar han lod sig nøje med et saadant Pluksammen, var det ikke — som han selv troede — udelukkende af økonomiske Grunde, for saa hurtigt som muligt at kunne tilbagebetale, hvad han skyldte sine Søskende og Philip Salomon, men ogsaa fordi han som den Side-nius, han var, inderst inde husede Rester af en middelalderlig Klosterbroder, som nu blev mere og mere levende hos ham, saa asketisk Levevis og haardføre Vaner fik noget skjult tillokkende for ham. Til Husholderske havde hans Svigermoder skaffet ham et gammelt Tyende, der engang havde tjent i Præstegaarden, og en Dag i Oktober, mens Sommerens sidste Efterladenskaber fløj for Vinden, satte han for første Gang Foden under eget Bord.

Selve Byen — Rimalt hed den, — var en af de sædvanlige Nybyggerpladser, som hastig og derfor med et Præg af Tilfældighed danner sig omkring en Jernbanestation i en befolknet Egn. Der var en Kro, en Realskole, et Apotek, nogle Købmænd og Haandværkere, derimod hverken Kirke eller Præstegaard. Et Stykke fra Stationen førtes Banen over Aaløbet ved en anselig Bro, og det var Togets hule Dundren paa denne, som Per i sin Tid havde hørt over Engene helt ude ved Kærsholm. I to Miles Omkres stillede Folk deres Ure efter den.

Paa begge Sider af denne Bro laa hans Arbejdsfelt. Det strakte sig langsmed Aaen, en Milsvej ad den ene, en halv Mil ad den anden Kant, og indbefattede Englodderne i Rimalt,